

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 720/2014-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 3. marca 2015 v senáte zloženom z predsedu Rudolfa Tkáčika, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Ľubomíra Dobríka vo veci sťažnosti [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Bauer s. r. o., Dénešova 19, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Richard Bauer, pre porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 199/1998 po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 214/2013 z 9. októbra 2013 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn.

18 C 199/1998 v období po právoplatnosti nálezů Ústavného sůdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 214/2013 z 9. oktůbra 2013 porušené bolo .

2. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré je mu Okresný sůd Bratislava II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný sůd Bratislava II je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 730,73 € (slovom sedemstotridsať eur a sedemdesiattri centov), na účet jeho právnej zástupkyne Advokátska kancelária Bauer s. r. o. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný sůd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný sůd“) uznesením č. k. III. ÚS 720/2014-13 z 9. decembra 2014 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného sůdu Bratislava II (ďalej len „okresný sůd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 199/1998 v období po právoplatnosti nálezů ústavného sůdu sp. zn. II. ÚS 214/2013 z 9. oktůbra 2013.

Sťažovateľ je navrhovateľom v uvedenom konaní o určení prevodu vlastníctva k bytu. Ústavný sůd už svojím nálezom sp. zn. II. ÚS 214/2013 z 9. oktůbra 2013 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v konaní sp. zn. 18 C 199/1998,

napriek tomu nie je postup okresného súdu vo veci plynulý a efektívny. Sťažovateľ preto 5. februára 2014 a 14. februára 2014 podal predsedníčke okresného súdu sťažnosť v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004. Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). Ani po tomto kroku sťažovateľa nič podľa neho nenásvedčuje tomu, že by činnosť okresného súdu smerovala k meritórnemu rozhodnutiu vo veci. Postup okresného súdu v namietanom konaní je poznačený okrem opakovaných období nečinnosti aj znakmi neefektívnej činnosti „a neschopnosťou rozhodnúť vo veci, pretože dlhodobo, viac ako 15 rokov, efektívne nesmeruje k odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa, pričom iba jeho nesústreďený postup spôsobil doterajšiu dĺžku namietaného konania, a spôsobil teda to, že skutkovo právne a jednoduché konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené, čím stav právnej neistoty sťažovateľa stále trvá“.

Vzhľadom na uvedený stav konania sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/199/1998 porušené boli.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu Bratislava II, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/199/1998 konal bez zbytočných prietahov.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ] finančné zadostučinenie v sume 4.000,-EUR, ktoré je mu Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

4. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ], trovy právneho zastúpenia v sume 730,73 EUR (slovom sedemstotridsať eur a sedemdesiatin centov) na účet jeho právnej zástupkyne Advokátskej kancelárie Bauer s.r.o., Dénešova 19, 040 23 Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 2179/2014 doručeným ústavnému súdu 16. februára 2015. Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla:

„V čase od právoplatnosti označeného nálezu ústavného súdu sa spis nachádzal u v tom čase vo veci konajúcej zákonnej sudkyne JUDr. Marcely Gandelovej,, ktorá sa vzdala výkonu funkcie sudcu, na základe čoho bol spis v zmysle dodatku k rozvrhu práce prikázaný opatrením zo dňa 24.02.2014 na rozhodovanie JUDr. Karolovi Posluchovi, sudcovi tunajšieho súdu.

Dňa 17.03.2014 tunajší súd expedoval opätovne uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia navrhovateľovi (sťažovateľovi), ktoré si prevzal dňa 09.04.2014. Dňa 25.04.2014 navrhovateľ podal odvolanie proti uzneseniu.

Uznesením Súdnej rady SR zo dňa 31.03.2014 bol JUDr. Karol Posluch s účinnosťou od 01.04.2014 preložený na výkon funkcie sudcu na Okresný súd Bratislava V, pričom vzniknutá situácia pri pôvodnom prideľovaní veci nebola predvídateľná.

Uznesením Súdnej rady SR zo dňa 31.03.2014 bola na tunajší súd preložená sudkyňa JUDr. Petra Priečinská, ktorej bola predmetná vec od 01.05.2014 prikázaná na ďalšie konanie.

Dňa 20.05.2014 bola vypracovaná predkladacia správa pre Krajský súd v Bratislave, ktorý spis prevzal dňa 26.05.2014.

Rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.05.2014 bolo uznesenie tunajšieho súdu potvrdené a dňa 02.06.2014 bol spis vrátený tunajšiemu súdu.

Dňa 09.06.2014 bolo rozhodnutie krajského súdu doručované navrhovateľovi, zásielka sa súdu vrátila ako nedoručená, z tohto dôvodu bola zásielka doručovaná opätovne a túto si navrhovateľ prevzal dňa 17.08.2014.

Dňa 09.09.2014 bol stanovený termín pojednávania na 14.11.2014 a na tomto pojednávaní bol vyhlásený vo veci rozsudok, ktorý sa t. č. doručuje účastníkom.

Mám za to, že v konaní v čase po právoplatnosti Nálezu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 214/2013 tunajší súd konal bez prieťahov, situácia bola skomplikovaná personálnymi zmenami v obsadení senátu 9C.“

Predsedička okresného súdu, ako aj sťažovateľ vyjadrili súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci prijatej sťažnosti. Ústavný súd preto so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

II.

Ústavný súd z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 18C 198/99 zisťoval priebeh a stav konania od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 214/2013 z 9. októbra 2013. Zo súdneho spisu ústavný súd zistil tieto skutočnosti:

Nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 214/2013-56 z 9. októbra 2013 bol okresnému súdu doručený 25. novembra 2013. Podľa úradného záznamu na č. l. 215 sa spis v súvislosti so sťažnosťou sťažovateľa nachádzal na ústavnom súde v období od 25. júna 2013 do 21. augusta 2013.

Opatrením predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 3058/2014 z 24. februára 2014 bola vec prikázaná na vybavenie sudcovi JUDr. Karlovi Posluchovi.

Okresnému súdu bolo 25. apríla 2014 doručenie odvolania sťažovateľa voči uzneseniu okresného súdu sp. zn. 18 C 199/1998 z 20. júna 2013, ktorým okresný súd zamietol sťažovateľov návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Opatrením predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 3179/2014 z 2. mája 2014 bola vec prikázaná sudkyňi JUDr. Petre Priečinskej.

Listom zo 6. mája 2014 informovala sudkyňa predsedníčku okresného súdu o stave oddelenia, kde poukázala najmä na neprimeraný počet pridelených vecí, vysoký počet reštančných vecí a 13 pozitívnych nálezov ústavného súdu a na skutočnosť, že „v danej situácii nie je v mojich silách s ohľadom na tak vysoký počet pridelených (najmä reštančných) vecí konať plynule a bez prieťahov, napriek mojej maximálnej snahe“.

Spis s opravným prostriedkom bol predložený krajskému súdu 20. mája 2014.

Krajský súd uznesením č. k. 5 Co 305/14-241 z 28. mája 2014 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa. Okresnému súdu bol spis doručený 2. júna 2014.

Rozhodnutie krajského súdu bolo sťažovateľovi neúspešne doručované a vrátené okresnému súdu 22. júla 2014. Opätovne sa uznesenie podarilo doručiť 17. augusta 2014.

Dňa 9. septembra 2014 sudkyňa nariadila termín pojednávania na 14. november 2014.

Súd žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľa o zaslanie informácie o stave konania vybavil 10. septembra 2014 oznámením o možnosti nahliadnutia do spisu.

Súd vyzval 10. septembra 2014 odporcu v 1. rade na zaslanie listu vlastníctva, na ktorom sa nachádza predmetný byt. List vlastníctva bol súdu doručený 29. septembra 2014.

Opatrením predsedníčky súdu sp. zn. Spr. 3470/2013 z 3. novembra 2014 bola vec prikázaná sudkyňi JUDr. Petre Priečinskej.

Dňa 12. novembra 2014 bola súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľa o zrušenie predvolania na pojednávanie, keďže sťažovateľa zastupuje len v konaní pred ústavným súdom.

Dňa 14. novembra 2014 sa vo veci konalo pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci, ktorým súd návrh zamietol.

Dňa 16. decembra 2014 bolo súdu doručené „*procesné vyjadrenie navrhovateľa vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 18C 199/1998*“.

Dňa 12. januára 2015 dala sudkyňa pokyn kancelárii na opísanie a doručenie rozsudku.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na splnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet (I. ÚS 10/98).

Povinnosťou súdov vyplývajúcou zo základného práva účastníkov súdneho konania na prerokovanie ich veci bez zbytočných prieťahov, v kontexte medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky garantovať účastníkom súdneho konania právo na prerokovanie ich veci v primeranej dobe (v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru), je zabezpečiť odstránenie stavu právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu v primeranej dobe (III. ÚS 111/04, III. ÚS 11/05).

Otázku existencie zbytočných prieťahov v konaní, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, skúma ústavný súd vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, podľa správania účastníkov konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd (II. ÚS 74/97). Tieto tri kritériá zohľadňuje pri namietaní porušenia práva na prerokovanie veci súdom v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj Európsky súd pre ľudské práva (III. ÚS 111/02, III. ÚS 29/03).

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť a povahu veci, ústavný súd sa stotožnil s názorom ústavného súdu vysloveným v náleze sp. zn. II. ÚS 214/2013 z 9. októbra 2013, a týmto kritériom sa preto už nezaoberal.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, podľa ktorého ústavný súd posudzuje, či v konaní vedenom okresným súdom došlo k zbytočným prieťahom. Na strane sťažovateľa možno konštatovať oneskorené preberanie poštových zásielok, čo ústavný súd zohľadnil pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 199/1998 v období po právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 214/2013 z 9. októbra 2013. Na základe prehľadu úkonov v danej veci ústavný súd konštatuje, že i napriek tomu, že v predmetnej veci bol vydaný nález ústavného súdu, ktorý vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote, a okresný súd mal prikázané vo veci konať bez zbytočných prieťahov, vykonával okresný súd jednotlivé úkony so značným časovým odstupom a prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až 14. novembra 2014, t. j. takmer po jednom roku od doručenia nálezu ústavného súdu napriek tomu, že v dôsledku nálezu ústavného súdu mal okresný súd k prerokovávaniu a rozhodovaniu v predmetnej veci pristúpiť so zvýšenou starostlivosťou a mal jej venovať väčšiu pozornosť.

Ústavný súd nemohol akceptovať obranu okresného súdu, podľa ktorého bola „*situácia skomplikovaná personálnymi zmenami v obsadení senátu 9C*“. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04, II. ÚS 311/06) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj

skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

Ústavný súd preto vzhľadom na povahu veci rozhodol, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 18 C 199/1998 v období po vydaní nálezu ústavného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

Napriek tomuto zisteniu ústavný súd v zhode so svojou judikatúrou (III. ÚS 158/07, III. ÚS 74/2010) neprikázal okresnému súdu, aby vo veci konal, pretože táto povinnosť mu už bola uložená nálezom sp. zn. II. ÚS 2014/2013 z 9. októbra 2013.

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Sťažovateľ výšku požadovanej sumy odôvodnil skutočnosťou, že *„okresný súd svojou nečinnosťou a neefektívnou činnosťou po vydaní nálezu zo dňa 8. októbra 2013 spôsobuje sťažovateľovi nemajetkovú a majetkovú ujmu značne prevyšujúcu sumu požadovaného finančného zadosťučinenia“*. Okresný súd podľa sťažovateľa *„ignoruje príkaz ústavného súdu a nekoná, o to viac týmto umocňuje sťažovateľove pocity bezmocnosti a celkovú dôveru v justičný systém v Slovenskej republike“*.

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 000 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi po zohľadnení všetkých okolností prípadu aj primerané finančné zadosťučinenie v sume 500 € (bod 2 výroku nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Právna zástupkyňa sťažovateľa si uplatnila nárok na náhradu trov v sume 730,73 € za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2014 (za prevzatie a prípravu zastúpenia a za podanú ústavnú sťažnosť v sume 134 € za jeden úkon právnej služby a režijný paušál 2 x 8,04 €) za cestovné 205,45 € a za náhradu straty času 241,20 €.

Cestovné si právna zástupkyňa, ktorá bola určená na zastupovanie sťažovateľa rozhodnutím Centra právnej pomoci sp. zn. 4065/2014-KaBA z 31. júla 2014, uplatnila za cestu z Košíc do Bratislavy a späť vykonanú 11. augusta 2014 pre účely porady s klientom, štúdia spisu a prevzatia fotokópií. V spojitosti s cestou si uplatnila aj náhradu straty času v rozsahu 18 x ½ hodina. K vyčísleniu náhrady cestovného a straty času predložila osvedčenie o evidencii osobného motorového vozidla a záznam o porade s klientom.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), podľa ktorého je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu. Za dva úkony vykonané v roku 2014 prináleží v zmysle uvedenej vyhlášky sťažovateľovi suma 134 € za jeden úkon právnej služby a dvakrát náhrada režijného paušálu v sume 8,04 €, celkom 284, 08 €.

K tejto sume bolo potrebné pripočítať aj cestovné náklady za cestu z Košíc do Bratislavy a späť (799,48 km) vo výške 205,45 € v zmysle ustanovenia § 7 zákona

č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestovných náhradách“). Zároveň podľa § 17 ods. 1 vyhlášky pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Ústavný súd rozhodol aj o náhrade za stratu času 18 polhodín stráveného cestou z Košíc do Bratislavy a späť spolu vo výške 241,20 €. Celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú 730,73 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 3 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. marca 2015